

# DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

**Előfizetési feltételek:**  
Fizetendő Debreczenben.  
Egész évre . . . . . 2 frt.  
Fél évre . . . . . 1 „  
Községeknek . . . . . 62 kr.  
  
Egyes szám ára 4 kr.

**Szerkesztőségi és kiadói iroda:**  
Rózsa-tér 16. sz. házban, (kenyér-piacz.  
Vilmos sörccsarnoka szomszédságában.)  
Kéziratok vissza nem adatnak.

**Hirdetési díjak:**  
Négy-hasábos petit sorát 8 kr.;  
többszörinél 6 kr.  
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen  
kedvező engedmények tételnek.  
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.  
„Nyiltér“-ben megjelenő közlemény  
minden petit sora 15 kr.  
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadó  
hivatalnál, Csáthy Ferencz, Telegdi K.  
Lajos, Budapest: Goldberger A. V.,  
Blockner J., Eckstein Bern. és Haasenstein  
és Vogler, Bécsben, Prágában Haasenstein  
és Vogler, A. Opeilik, Schaleck H. és  
Párisban, Hamburgban Majnai-Frank  
Irtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf  
hirdetési intézetében fogadtatnak el.

## Nagy idők emléke.

Debreczen, 1898. január 15.

Amiről a költő jós lelke sötét éjben, hajnalt sejteti sem engedő időben álmodott, hogy „lesz még ünnep ezen a világon“ már kezd valósulni.

Csak nem rég ünnepeltük a félvilág megbámultára a honfoglalás ezredik évét, most újra ünnephez készül a nemzet, megünnepelni az 1848-ik évet, mely épenséggel nem csekélyebb jelentőségű 996-nál, a honfoglalás örök emlékü événél.

1848!

Az utókor áhitattal tekint e nagy évre és hálás ihlettel emlékezik meg eseményeiről, melyek átalakították a régi Magyarországot modern, európai színvonalon álló állammá.

Két évtized telt el, erős hullámzások mellett, amíg egymásután születhettek meg az örök emlékü 1848 diki törvények, a melyek után századokon át hasztalan áhított a nemzet.

Végtelen nehéz küzdelmek, ádáz harcok színtere volt az édes hazai föld, melynek minden rögéhez honfivér és szent emlék tapadt. De nem volt hiába a nagy áldozat. A sötét éjszaka fekete felhői közül a szabadság napja fenséges színpompájában bontakozott ki és eljött a kor, mely után milliók ajkán szállt hő ima az istenséghez...

Nagy idők voltak ezek. Örök lette hivatottak, melyeknek emlékei nem fogja elnyomni soha az enyészet s bármily rohamosan fejlődjék is az emberiség, az 1848-diki alkotások, mint Nőe özönvizéből az Ararath hegye, úgy fognak minden nagy idők nagy eseményei közül kicsucsosodni.

Csak engedhetetlen kötelességének felel meg a nemzet, ha ez évben az 50-ik évfordulón alkalmas és méltó módon ünnepel.

Természetes, hogy Debreczen, az 1848 diki események egyik nagy résztvevője, szintén ott

lesz az ünneplők seregében és kiveszi magának abból az oroszán részt.

Ugy is kell. Debreczen méltósága megköveteli, hogy a nagy idők emléke illón ünnepeltesse és hogy az ünnepségeknek megörökítése maradandó emlékekkel jelöltessék meg.

A mozgalom e célból már meg is indult és az iránytadó körök azt tervezik, hogy a nagytemplom és a főiskola közötti „Emlékkert“-ben a szabadság új emlékszóbrát állítsák fel, a haldokló kőoroszlán helyett, melynek méltó helye az 1849. aug 2-án vívott debreczeni csatában elesett félistenek nyugvó helyén lehet.

Van már rá csinos pénzalap is. Nem sok, de elég arra, hogy még ez évben csináljunk belőle valamit, mert ha az összeg nagyobbodását várni akarunk, akkor aligha lesz a debreczeni ünnep-égből valami.

Pedig kell, okvetlen kell valami szépnek, valami magasznak történni Debreczenben, a miről a késői unokák is megemlékezzenek a nagy időről és azoknak 50 éves megünnepléséről.

Nem tartjuk szükségesnek itt terveket állítani elő. Bizunk az intéző körök hazfiágában, bizunk a város derék közönségének hagyományos honszeretetében s meg vagyunk győződve, hogy a debreczeni ünnepség olyan lesz, a minőről a költő jós lelke álmodott félszázaddal előbb...

Ny-i G-a.

## Állj elő — város!

— Helyi érdek. —

Debreczen, 1897. január 15.

Kétségtelenül elengedhetetlen kötelessége egy olyan nagy és vezér szerepet játszót városnak mint Debreczen az, hogy erkölcsi és anyagi támogatásban részesítsen minden oly kebelében felmerülő mozgalmat, vagy törekvést, a melyből a városra és polgáraitra közvetve, vagy közvetlenül valami haszon hárulhat.

És Debreczen város ezen kötelességének — tudvalevőleg — meg is felelt s hiszszük meg is fog felelni minden időben.

— Miben lehetek szolgálatára? — hajlongtam tisztos távoiban tőle.  
— Oh uram, párbajozzon ön, — s gyöngéden fujta szemembe cigarettájá füstjét, — legyen krakéler! Lépjön egy férjes özvegy (mert van férjtelen özvegy is) — tyukszeme akaratlalt; pusztuljon meg egy leányt udvarlója szeme látára. (A kinek nincs udvarlója azt nem érdekes). Oh uram higgye meg, arról beszélt ma mindenki, a ki magtalan pisztoly, vagy köszörfületlen kard elé kiállott. Kicsikém párbajozzon ön! Imádni fogják az asszonyok, lovagá ütik a bakfajok és én — szeretni fogom önt!!  
— Most már én gondolkodtam. Szép csinos leány, hozzá még doktor! Hátha... (Öszintén megvallva: én is a jóörmre gondoltam.)  
— Nagysád! az ön kedvéért párbajozni fogok alkalomadtán, szóltam ünnepélyesen.  
— Hangom azért látszott fátyolozottnak, mert a szívem nincs jégburokkal bebarikádizva.  
— Anygal! — susogta erre szenvedélyesen s megszorította az egyik balkezemet, — nem vagyok ugyan Ripp van Winkle, de már négyszer bejártam a világot, az imént éppen a telekkönyvtől jöttem s nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ön kicsikém — jó partil!  
— Szívem most már egészen lángba borult. Remélhetek!  
— Arra kérem tehát, — folytatta szerelemittasan, — cigarettáját a Janó orrához dobván, — valjha meg igazán: tudna-e kegyed engemet szeretni??  
E boldog percben csoda-e, ha azt feleltem:  
— Kérdezze meg a — mamát...  
Tulajdonképen itt kezdődik a fent irt drámai epizód. Mert mikor a Tinike nagysád azzsiai kapadobányból formált cigarettájának a forró vége össze-ütközésbe jött a Janó rezes orrával: ez a Janó, mint egy műveletlen (és így nem বুবিál) párducz rárohan Tinikére és ki akarta őt dobni. (Nyilván azt hitte, hogy az osztrák parlamentben van legalább is.)  
— Janó — ordítám s egy ügyes kézmozdulattal visszatereltem a sarokba, — maga nem Wolff ur

Iv számra lehetne írni a számjait ama pénzösszegnek, a miket közművelődési, emberbaráti és egyéb célokra ad, még pedig a meghatározott költségvetés keretén kívül és még sem elég a mit tesz, egyre azt hangoztatják: „állj elő város!“

Egyetem kell, iskola kell, gymnasium kell, polgári iskola kell — állj elő város; átalakított téli, új nyári színház kell, állj elő város; vízvezeték, csatornázás, világítás-javítás kell, állj elő város! És itt elő is kell állani, mert ezeken neki kell segíteni.

De hívják ám a várost máskor is segítségül.

Ezt, amazt a célt előmozdítani, pedig hát nem is olyan nagyon érdeke, vagy mi.

Ez évben pedig megint többször kell a városnak előállani.

Jön az 1848-diki év félszázados jubileuma, — a debreczeni színészet 100 éves multjának megünnepelése, — aztán a nyáron itt lesznek az országos tanár- és ev. ref. országos tanár-egyesületek tagjai, hát megint csak „állj elő város“, mert ezek a város anyagi segítsége nélkül aligha folyhatnak le.

Az erkölcsi támogatásról nem is szólnék. Az megilleti ezeket, amint megilletendi a vendéglősök tiszteletre méltó orsz. egyesületének itt tartandó gyűlését is minden kétségen kívül.

A vendéglősök e gyűlés, illetve a rendezés költségeinek fedezésére 600 forint segélyt kértek a várostól, de a pénzügyi bizottság ezt megtagadta, mert nincs fedezet, s a mely határozat miatt többen nem a legbarátságosabban simogatták meg a nevezett bizottságot.

Némi joga van mindenkinek még az ilyenekre is, de be kell látni, hogy lehetnek ám összejövetelek, a melyekből e városra semmi különösebb előny nem hárulik és végre is, a városi köztárgyon ilyen célokra való áldozása nagyon meggondolandó most a mikor a hatóságot ezer meg ezer fele közszükséglet azonnali valóításán sarkal a közvélemény.

Világért sem mondjuk mi méltánytalannak a mi derék vendéglősünk tisztesleges kérelmét, de nem tartjuk elítélendőnek az idő szerint való megtagadást sem, mert elvégre is a város ez évre már nagyon is angazsirozva van.

Nem kaptunk mandátumot ez ügyben a védelemre, de nem is vádolunk. Mi egyszerűen csak alkalmoszerint szólalunk fel azért, hogy módjával kerülene ám mondani azt, hogy: állj elő város! Mert mindennek van — ideje. Aztán: „menyemnek mondom, de leányt is értesen!“

Legyünk minden kérésben méltányosak és legyen a város is méltányos a kérések megadásában és hisszük, hogy az alkalmas helyes időjében senki sem kap tagadó választ arra a kérésre, hogy: „állj elő város!“

m-n-.

## Nagyváradai élet.

Nagyvárad, jan. 15.

Nagyváradon úgy, mint az ország többi tizenkilenc nagyobb városában ez idő szerint legjobban foglalkoztatja a kedélyeket az a hirtelen támadt hír, hogy az „aranyos“ Ilus, a világhírű diva, Pálmai Ilka jön.

Az impresszáriója itt járt már nálunk, s e hó 18-ikára tüzte ki a hangversenyt, a melyről két öles plakátot adnak hirt és pedig legkevésbé sem mérsékelte helyárak mellett.

De nem is csoda, hiszen az impresszárió 20 ezer forinttal váltotta meg az Ilus husz estére terjedő kedvességét, bübajos hangját és daczára annak, hogy a hirtelen támadt hírre lázba jött 20 magyar nagyváros előkelő s kevésbé intelligens közönsége is, mégis csak sokat kell fúradni és a mostani nyhe időjárás miatt ázni a vállalkozónak, hogy jóllakhszon a kecske is, miután a káposztából igen soknak kell megmaradni.

Sensációs gyorsasággal váltja meg a nagyváradai közönség a hangverseny jegyeket s a nagy alanyiasággal mellett a tárgyiasság keretébe vágó dolgokat szinte úgy látszik halasztást szenvednek.

Pedig dehogy. A mi tengeri kigyónk a közuti villamos vasut kérdése erősen foglalkoztatja a város atyákat s ma mérték össze a városi közgyűlésen a két párt, egy budapesti vállalkozó és egy helybeli részvény-társaság fegyverburczoló minden erejüket.

Valóssággal egymásra licitált a két ajánlkozó s előnyösség tekintetében igyekezett egymást felülmulni.

Ezen a közgyűlésen azonban véglegesen nem döntöttek ebben a kérdésben s 53 szavazattal 43 ellenében a közgyűlés azon halasztási indítványt fogadta el, mely szerint mind a két pályázónak alkalom adatik újabb pótajánlat beadására.

A multkor panaszkodtunk, hogy a szomorúságból gyakorta jobban kijut a mi szegény városunknak, vigasságból. A halálozások száma most egy szegény kovács mesterrel szaporodott, akinek neve pedig a magyar irodalomban nem egyszer lett kitüntetve. Id. Fodor Lajosnak hívták, a kinek a kovács

— A mint látni méltóztatik. S elpirultam. Még mit nem kérdez egy eladó fiutól.  
— Oh uram, párbajozzon ön, — s gyöngéden fujta szemembe cigarettájá füstjét, — legyen krakéler! Lépjön egy férjes özvegy (mert van férjtelen özvegy is) — tyukszeme akaratlalt; pusztuljon meg egy leányt udvarlója szeme látára. (A kinek nincs udvarlója azt nem érdekes). Oh uram higgye meg, arról beszélt ma mindenki, a ki magtalan pisztoly, vagy köszörfületlen kard elé kiállott. Kicsikém párbajozzon ön! Imádni fogják az asszonyok, lovagá ütik a bakfajok és én — szeretni fogom önt!!  
— Most már én gondolkodtam. Szép csinos leány, hozzá még doktor! Hátha... (Öszintén megvallva: én is a jóörmre gondoltam.)  
— Nagysád! az ön kedvéért párbajozni fogok alkalomadtán, szóltam ünnepélyesen.  
— Hangom azért látszott fátyolozottnak, mert a szívem nincs jégburokkal bebarikádizva.  
— Anygal! — susogta erre szenvedélyesen s megszorította az egyik balkezemet, — nem vagyok ugyan Ripp van Winkle, de már négyszer bejártam a világot, az imént éppen a telekkönyvtől jöttem s nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ön kicsikém — jó partil!  
— Szívem most már egészen lángba borult. Remélhetek!  
— Arra kérem tehát, — folytatta szerelemittasan, — cigarettáját a Janó orrához dobván, — valjha meg igazán: tudna-e kegyed engemet szeretni??  
E boldog percben csoda-e, ha azt feleltem:  
— Kérdezze meg a — mamát...  
Tulajdonképen itt kezdődik a fent irt drámai epizód. Mert mikor a Tinike nagysád azzsiai kapadobányból formált cigarettájának a forró vége össze-ütközésbe jött a Janó rezes orrával: ez a Janó, mint egy műveletlen (és így nem বুবিál) párducz rárohan Tinikére és ki akarta őt dobni. (Nyilván azt hitte, hogy az osztrák parlamentben van legalább is.)  
— Janó — ordítám s egy ügyes kézmozdulattal visszatereltem a sarokba, — maga nem Wolff ur

— A mint látni méltóztatik. S elpirultam. Még mit nem kérdez egy eladó fiutól.  
— Oh uram, párbajozzon ön, — s gyöngéden fujta szemembe cigarettájá füstjét, — legyen krakéler! Lépjön egy férjes özvegy (mert van férjtelen özvegy is) — tyukszeme akaratlalt; pusztuljon meg egy leányt udvarlója szeme látára. (A kinek nincs udvarlója azt nem érdekes). Oh uram higgye meg, arról beszélt ma mindenki, a ki magtalan pisztoly, vagy köszörfületlen kard elé kiállott. Kicsikém párbajozzon ön! Imádni fogják az asszonyok, lovagá ütik a bakfajok és én — szeretni fogom önt!!  
— Most már én gondolkodtam. Szép csinos leány, hozzá még doktor! Hátha... (Öszintén megvallva: én is a jóörmre gondoltam.)  
— Nagysád! az ön kedvéért párbajozni fogok alkalomadtán, szóltam ünnepélyesen.  
— Hangom azért látszott fátyolozottnak, mert a szívem nincs jégburokkal bebarikádizva.  
— Anygal! — susogta erre szenvedélyesen s megszorította az egyik balkezemet, — nem vagyok ugyan Ripp van Winkle, de már négyszer bejártam a világot, az imént éppen a telekkönyvtől jöttem s nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ön kicsikém — jó partil!  
— Szívem most már egészen lángba borult. Remélhetek!  
— Arra kérem tehát, — folytatta szerelemittasan, — cigarettáját a Janó orrához dobván, — valjha meg igazán: tudna-e kegyed engemet szeretni??  
E boldog percben csoda-e, ha azt feleltem:  
— Kérdezze meg a — mamát...  
Tulajdonképen itt kezdődik a fent irt drámai epizód. Mert mikor a Tinike nagysád azzsiai kapadobányból formált cigarettájának a forró vége össze-ütközésbe jött a Janó rezes orrával: ez a Janó, mint egy műveletlen (és így nem বুবিál) párducz rárohan Tinikére és ki akarta őt dobni. (Nyilván azt hitte, hogy az osztrák parlamentben van legalább is.)  
— Janó — ordítám s egy ügyes kézmozdulattal visszatereltem a sarokba, — maga nem Wolff ur

— A mint látni méltóztatik. S elpirultam. Még mit nem kérdez egy eladó fiutól.  
— Oh uram, párbajozzon ön, — s gyöngéden fujta szemembe cigarettájá füstjét, — legyen krakéler! Lépjön egy férjes özvegy (mert van férjtelen özvegy is) — tyukszeme akaratlalt; pusztuljon meg egy leányt udvarlója szeme látára. (A kinek nincs udvarlója azt nem érdekes). Oh uram higgye meg, arról beszélt ma mindenki, a ki magtalan pisztoly, vagy köszörfületlen kard elé kiállott. Kicsikém párbajozzon ön! Imádni fogják az asszonyok, lovagá ütik a bakfajok és én — szeretni fogom önt!!  
— Most már én gondolkodtam. Szép csinos leány, hozzá még doktor! Hátha... (Öszintén megvallva: én is a jóörmre gondoltam.)  
— Nagysád! az ön kedvéért párbajozni fogok alkalomadtán, szóltam ünnepélyesen.  
— Hangom azért látszott fátyolozottnak, mert a szívem nincs jégburokkal bebarikádizva.  
— Anygal! — susogta erre szenvedélyesen s megszorította az egyik balkezemet, — nem vagyok ugyan Ripp van Winkle, de már négyszer bejártam a világot, az imént éppen a telekkönyvtől jöttem s nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ön kicsikém — jó partil!  
— Szívem most már egészen lángba borult. Remélhetek!  
— Arra kérem tehát, — folytatta szerelemittasan, — cigarettáját a Janó orrához dobván, — valjha meg igazán: tudna-e kegyed engemet szeretni??  
E boldog percben csoda-e, ha azt feleltem:  
— Kérdezze meg a — mamát...  
Tulajdonképen itt kezdődik a fent irt drámai epizód. Mert mikor a Tinike nagysád azzsiai kapadobányból formált cigarettájának a forró vége össze-ütközésbe jött a Janó rezes orrával: ez a Janó, mint egy műveletlen (és így nem বুবিál) párducz rárohan Tinikére és ki akarta őt dobni. (Nyilván azt hitte, hogy az osztrák parlamentben van legalább is.)  
— Janó — ordítám s egy ügyes kézmozdulattal visszatereltem a sarokba, — maga nem Wolff ur

— A mint látni méltóztatik. S elpirultam. Még mit nem kérdez egy eladó fiutól.  
— Oh uram, párbajozzon ön, — s gyöngéden fujta szemembe cigarettájá füstjét, — legyen krakéler! Lépjön egy férjes özvegy (mert van férjtelen özvegy is) — tyukszeme akaratlalt; pusztuljon meg egy leányt udvarlója szeme látára. (A kinek nincs udvarlója azt nem érdekes). Oh uram higgye meg, arról beszélt ma mindenki, a ki magtalan pisztoly, vagy köszörfületlen kard elé kiállott. Kicsikém párbajozzon ön! Imádni fogják az asszonyok, lovagá ütik a bakfajok és én — szeretni fogom önt!!  
— Most már én gondolkodtam. Szép csinos leány, hozzá még doktor! Hátha... (Öszintén megvallva: én is a jóörmre gondoltam.)  
— Nagysád! az ön kedvéért párbajozni fogok alkalomadtán, szóltam ünnepélyesen.  
— Hangom azért látszott fátyolozottnak, mert a szívem nincs jégburokkal bebarikádizva.  
— Anygal! — susogta erre szenvedélyesen s megszorította az egyik balkezemet, — nem vagyok ugyan Ripp van Winkle, de már négyszer bejártam a világot, az imént éppen a telekkönyvtől jöttem s nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ön kicsikém — jó partil!  
— Szívem most már egészen lángba borult. Remélhetek!  
— Arra kérem tehát, — folytatta szerelemittasan, — cigarettáját a Janó orrához dobván, — valjha meg igazán: tudna-e kegyed engemet szeretni??  
E boldog percben csoda-e, ha azt feleltem:  
— Kérdezze meg a — mamát...  
Tulajdonképen itt kezdődik a fent irt drámai epizód. Mert mikor a Tinike nagysád azzsiai kapadobányból formált cigarettájának a forró vége össze-ütközésbe jött a Janó rezes orrával: ez a Janó, mint egy műveletlen (és így nem বুবিál) párducz rárohan Tinikére és ki akarta őt dobni. (Nyilván azt hitte, hogy az osztrák parlamentben van legalább is.)  
— Janó — ordítám s egy ügyes kézmozdulattal visszatereltem a sarokba, — maga nem Wolff ur

— A mint látni méltóztatik. S elpirultam. Még mit nem kérdez egy eladó fiutól.  
— Oh uram, párbajozzon ön, — s gyöngéden fujta szemembe cigarettájá füstjét, — legyen krakéler! Lépjön egy férjes özvegy (mert van férjtelen özvegy is) — tyukszeme akaratlalt; pusztuljon meg egy leányt udvarlója szeme látára. (A kinek nincs udvarlója azt nem érdekes). Oh uram higgye meg, arról beszélt ma mindenki, a ki magtalan pisztoly, vagy köszörfületlen kard elé kiállott. Kicsikém párbajozzon ön! Imádni fogják az asszonyok, lovagá ütik a bakfajok és én — szeretni fogom önt!!  
— Most már én gondolkodtam. Szép csinos leány, hozzá még doktor! Hátha... (Öszintén megvallva: én is a jóörmre gondoltam.)  
— Nagysád! az ön kedvéért párbajozni fogok alkalomadtán, szóltam ünnepélyesen.  
— Hangom azért látszott fátyolozottnak, mert a szívem nincs jégburokkal bebarikádizva.  
— Anygal! — susogta erre szenvedélyesen s megszorította az egyik balkezemet, — nem vagyok ugyan Ripp van Winkle, de már négyszer bejártam a világot, az imént éppen a telekkönyvtől jöttem s nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ön kicsikém — jó partil!  
— Szívem most már egészen lángba borult. Remélhetek!  
— Arra kérem tehát, — folytatta szerelemittasan, — cigarettáját a Janó orrához dobván, — valjha meg igazán: tudna-e kegyed engemet szeretni??  
E boldog percben csoda-e, ha azt feleltem:  
— Kérdezze meg a — mamát...  
Tulajdonképen itt kezdődik a fent irt drámai epizód. Mert mikor a Tinike nagysád azzsiai kapadobányból formált cigarettájának a forró vége össze-ütközésbe jött a Janó rezes orrával: ez a Janó, mint egy műveletlen (és így nem বুবিál) párducz rárohan Tinikére és ki akarta őt dobni. (Nyilván azt hitte, hogy az osztrák parlamentben van legalább is.)  
— Janó — ordítám s egy ügyes kézmozdulattal visszatereltem a sarokba, — maga nem Wolff ur

(Végo köv.)

## TÁRZA.

### Drámai epizód.

Humorosz.

Irtja: Oláh György.

Munkatársi irásztalom mellett ültem a redakciónkban, tárczát akartam írni: „Drámai epizód egy még papíron levő villamos vasut valamelyik kupéjában“ czímmel. Az egyik lapkihordónk Janó, — ki szabad idejében a lábbelik nagy mestere és nem szabadalmazott nazarénus — egy sarokban szunyókált, közbe-közbe hangulat keltően hortyogott. Jó modell a villamos vasúthoz. Az idő estére járt. (Habár az én óráim nem szokott járni.)

Egyszerre koppan az ajtó. Megint látogató. És már a hatodik, mióta megindult a drámai epizód a fentebb jelzett helyen. Durván mondtam hogy: — szabad! Egy czilinderes hölgy lépett be. (Puff nekem!)

— A szerkesztő urhoz van szerencsém?! — kérdezte francziát. (Onnan tudom, hogy francziát kérdezte, mert nem tudok németül.) S neméhez viszonyítva bizalmasabban megszorította — gondolom — a bal kezemet. (Véletlenül a másik is bal.) Bizalma folytán kezdem vele megbarátkozni, mert én még soha sem barátkoztam czilinderes hölgygel.

— A szerkesztő ur jelenleg öszül, a mióta leleplezték parókáját, — válaszoltam mefisztófelesli gunnyal, kihívólag felborzolván fürteimet. — A helyettes szerkesztő ur pedig nősilni készül, hivatalos órák kivül, így most is váltóit rendezni sajgó alá, mert egy diszpédánnyal akar kedveskedni még bizonytalan nevű apósának. (Anyósért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.) Én csak helyettes-szerkesztő helyettes vagyok S bemutatam magam.

— Dr. Angyalffy Tinike vagyok! — mutatta be magát ő is, olyan fanyar gunnyal, mintha én nem lennék olyan legény mint — ő. S világvárosi eleganciával bele vetette magát a redakciónkban levő egyetlen fotelbe és cigarettát sodort, bizonyosan nem nekem.

műhelye részben inspirálta a mi kitűnő színművészt, *Szigligeti* a „*Székely katoná*“ megírására. Szigligeti, mikor e darabot írta ott lakott a Korona utcában az elhunyt kovács műhelye mellett a darabjának a színpadi berendezésre vonatkozó részében ezt a kovács műhelyt írja le. Mikor e darab először került színre, mindenki ráismert a berendezésben a Fodor féle kovács műhelyre és sokan csak azért is megnézték Pesten, (akkor még így hívták a fővárost) vajjon ott milyen volna a műhely. Hát szaksztott olyan volt. Kicsinyesnek tetszhetik, hogy mindezt felemlitem, de én ragaszkodom a mi városunk költő-isa isteni életének legkisebb adatához is. Máskülönben az örömből is kijut a részünk. A hét jubileummal végződött. Dr. *Konrad* Márk hírneves nőorvosunk, jeles tudorunkat ünnepeltük, a mi bábaképezdénk 25 éves fennállásának emléke alkalmából.

Ez az intézet s a jeles orvos egyaránt rászolgált a mi városunknak ez alkalommal imponáló megnyilatkozó elismerésére. Jól ecsetelte az ünnepi szónok:

— Igazi gyógyhely, mely menedéket, segélyt nyújtott a szenvedőknek, a testi s lelki szenvedések istenien magasatos s emberien gyarló pillanataiban. A miniszter is képviseltette magát az ünnepségeken. A lapok külön kiadásban jelentek meg.

Egy kis édesen-szomorú történetünk is van. Drámának készült de csak komolyabb tárgyú költemény lett belőle.

Egy szép leány elbusulta magát. Ki tudja miért. Talán mert hidegebben szólt a szerelmi szó az „*Ó*“ ajkáról, mert hidegebb volt a kézsorítás. S mit tett a kis leány: felvágta az ütő erét. Hanem észrevették, ma már semmi baja. Csak, hogy éppen haloványabb a kis *H. Rózsika* arca.

Nem baj! pirosabb lesz az első szerelmes csókra.

Külömben csendesesen, egyhangúak a legkevésbé sem télies napok, a Körös jégpáncéljai eltűntek s a merre a szem ellát, sehol, egy darabka jég, sehol egy csipetnyi hó.

Ezen azután legjobban busulnak a mi korcsolyázó asszonykánk, leányaink, akiknek külömben alig van okuk a busulásra, mert a farsangi naptár majd minden napjára esik egy-egy bál, vagy táncestély.

Ezekről közelebb.

Szatyi.

## Karcolatok.

— Innen onnan mindenünnen. —

A téli kabátokra nem jó idő jár mostanság. Csak parádéból hordják, mint a tiszturak a legszebb atillát.

Ellenben a szegény úbercziherek fölött megnehezedett az idők viharos járása, mert szolgálati idejük a téli enyhe hónapokra is kiterjesztetett nagyon sokak által, mint a hogy kiszokták terjesztetni az egy éves önkéntesek szolgálatát a második évre is!

Nem lehetetlen különben, hogy ott is itt is a „*muszáj*“ játszik a dologban csunya szerepet.

Hogy még is tél van, két kétségbevonhatatlan bizonyítékunk van.

Az egyik az, hogy a bálakat nyakra főre rendezik, a másik meg az, hogy megnyitották a nép konyhát.

Hja! ilyen a tél. Egy kalap alá huz két ilyen szélsőséget! Csak az a különös, hogy a bálban olyanok is vesznek részt, a kik sóhajtva is menekülnének tőle, a nép konyhába pedig azok mennek, a kik sóhajtának a megjelenhetésért!

Egy ifjúsági lapból olvastuk, hogy a mai fiatal-ság nem felel meg feladatának.

No a mi időnkben ilyesmit senki sem vethetett a mi szemünkre.

Igaz, hogy a könyveknek se hagytunk folyton békeséget, de ahoz meg egész komolyan hozzá látunk, hogy legyen dolga — csaplárosnak, csapos lánynak, meg a biliárdnak.

Csak nem változtak tán meg a — felfogások?!

Hus leves, töltött káposzta és jó puha kenyér volt a nép konyhán első ebédül a szegényeknek.

Egy rossz szívű gazdag ember azt mondaná, hogy a mellé dukált volna — a Magyar fiuk zenekarának játéka is!

No, ő is megérdemelné, hogy minden nap zene mellett ebédeljen — de étel nélkül.

Komjáthy szinigazgatónk színre hozta „*Az ember tragédiáját*“ — nagy áldozatokkal.

Boldog Komjáthy! Neki az a tragédiája, hogy — mindig zsufolt háza van és folyton pénzút olvashat!

Ilyen tragédiához manapság ember is akadna, de valami bőségesen!

Pályázatot se kéne hirdetni, mint egy — díj-nokságra!

Panaszkodik valaki egy lapban, hogy a mi vá-

rosunk egyes hivatalnokait Szoboszló liferálja, már tudniillik ott szerzett bizonyítványokkal.

Nem kell berzenkedni!

Hiszen Szoboszlónak meg Debreczen adta a polgármesterét, így hát csak illő, ha Szoboszló hálás akar lenni!

Okos dolgot kezdenek a hölgyek.

A bálókba szabad kézzel festett virág ruhákban mennek.

Eddig a hölgyek más szabadkézi rajzolás festettek ha bába mentek.

Jobb pedig ha a virág csak a ruhán, és nem más helyen van.

Ugy halljuk, hogy az északkeleti vármegyék spirítusz-fogyasztó szegény népségét a thea-ivásra szoktatják.

Csak aztán úgy ne készítsék, mint ahogy az egyszeri ur rendelte.

Sok rummal, kevés cukorral, de semmi vízzel.

Erre mifelénk már a szoboszlói négy felsőbb osztályú bizonyítványal bíró tisztviselőkre is panaszkodnak.

Jogtalanul.

Ime Hódmezővásárhely főszámvevője ifjúságában béres legény volt és még is felvitte egy szép — panamáskodásig.

Nálunk még a diplomás urak sem tudnak ilyen hírnévre szert tenni, mint a vásárhelyi — béres!

A város pénzügyi bizottsága megtagadta a főiskolai nyilvános olvasó-teremre és a vendéglősök országos gyűlésére kért segélyeket.

Tehát úgy a szellemi, mint az anyagi jólét embereinél is — takarékoskodott.

Ha — esetleg — az olvasó termet ezért becsukják, az még elviselhető, de hátha ezért a vendéglősök olyan kis adag zónát adnak, hogy Röntgen-félesugarakkal sem lesz felfedezhető atányérban?

Uraim! Ki vállalja el a főben járó ügyben a felelősséget!

No de remélhető, hogy valamint a vendéglőkbe se kemény mindég a — hus, úgy a városi atyák szíve is — puhulhat.

Csütörtökön reggel a cselédem — boldog új évet kívánt.

— Hé, tán alszol 13 nap óta?

— Kérem az igaz, hogy egyszer esik esztendőben karácsony, de új év ám kettő!

— Ugyan!

— Most ám görög katolikus van.

— No én meg kálvinista vagyok, — hát a borralvaló most már — elmarad az én új évemig.

A nyári szinkörre tőkésített pénzt a téli színház átalakítására fordítják.

E szerint egy jó téli ujságtárgy lemegy a napirendről a nyári színház megbukásával.

## HÍREK.

### Irgalmas szívek.

Régi dolog nagyon, hogy igaz boldogságot semmi más nem szerez, mint ha örömlünkben részestülünk örömhöz nem szokott sok-sok embertársat.

És a tejjel-mézszel folyó Kanaánban, szép Magyarországban, olyan sok az ember, akik most másoktól várják örömeiket?

Csodás, szomorúan csodás, hogy e gazdag földön ma egy darab kenyér, egy tányér meleg leves, egy jó béletöltő és egy nem rossz csizma — nagy örömet okoz!

Az anya föld mostoha volt gyermekéhez. Hiába keresték az emberek ezrei véres verejtékekkel forró nyári napok hosszú óráin át a gyomort békítő kenyeret, — a föld baragszik és fukar kezekkel osztja áldásait...

A nép ezrei éheznek, fáznak, nyomorognak. De a gondviselés gondoskodott arról, hogy legyenek jó szívek, akik tudják mi az a nyomor, a kik értik ennek nyöszörgő hangjait csilapítani, sőt el is hallgatni.

És szerte e hazában, megmozdulának az igaz „jó szívek“. Elérkezett az ó idényök is és sietnek könnyet törölni, bánatot oszlatni.

Szomorú dolog az, mikor a „jó szívek“ nek ily sok dolga akad...

És lélek emelő tudat az, hogy vannak még érző lények, akik szegény bár, de mégis embertársak nyomorán meg tudnak indulni és vigasztaló angelok szerekére mernek vállalkozni...

Óh, csak induljanak is meg a jó szívek, tegyék elviselhetővé a szegény nép súlyos életét, kik a jó szíveknek oly jól esik ha a szív megnyugtató érzése, melyet a jótét ébreszt föl.

Némó.

— **Tisztelet.** Azon alkalmából, hogy ő felsége a király *Pongrácz Jenő* urat kir. főügyészé kinevezte, nyolcz vármegye területén fekvő ügyészségek tisztviselői tisztelegtek nála e hó 9-én. Az üdvözlő beszédet *Lázár Kálmán* főügyési helyettes (Nyíregyháza) tartott, melyre *Pongrácz* főügyész meleg hangon adott feleletet. Délben lakomát is rendeztek a Bika szálloda egyik termében, a hol az ügyészek vidáman töltötték az időt.

— **50 év.** Az egész ország lázasan készül az 1848-diki nagy idők méltó megünnepléséhez Debreczen város sem fog hátra maradni s ez irányban már megkezdődtek *Simonffy Imre* kir. tanácsos elnöke alatt a tanácskozások. Első czikkünkben foglalkozunk e kérdéssel s itt csak megemlítjük, hogy *Tóth András*, városunk kitűnő tehetségszobrása felhívta a figyelmet egy a szabadságharc emlékeit megőrkítő emléke kész mintájára. Tervbe van véve a debreczeni csata alkalmára a Nagy-Cserén üldözésben elesett *Szarka* százados sírjának és emlékének felidézése, szóval az érdeklődés fölkelése megindult.

— **Új tanácsbíró.** A tiszántúli ev. reform. egyházkerület új világi tanácsbírójául *Puky Gyula* kir. táblai elnököt választották meg az egyházak nagy szótöbbséggel. — A választás az ev. ref. hívek közt nagy örömet szült.

— **Márk Endre és a díjnokok.** Az országos díjnok egyesület debreczeni fiókjának elnöke az ügybuzgó *Márk Endre* ügyész, ki ezer meg ezer elfoglaltsága mellett a szegény díjnokok ügyéért is szívesen áldozta fel ideje egy részét és jóakarát, buzgó munkásságát, arra is szoritott időt magának, hogy az orsz. díjnok közlöny üjvi számában egy szép hangú, lelkes czikkben keljen a díjnokok ügyeinek támogatására. A szép czikk a nagy egyesület több mint ötezer tagja közt nagy tetszést nyert. A debreczeni díjnok egyesület külön is kifejezte érte hálás köszönetét.

— **Érdekes thea-estély** lesz az, melyet a lutheránus jelegű egyesület fog rendezni a maga nemes, emberbaráti czéljaira. E thea-estélyek iránt mindég nagy az érdeklődés és épen ezért az idei iránt is, mely február 5-ikén lesz, már is annyi érdeklődés mutatkozik, hogy a fényes erkölcsi és anyagi siker kétségben kívül áll.

— **Czajlik István** külső gazdasági tanintézetünk érdemes intéző-igazgatója ez évben Kisújszálláson és Kunhegyesen már három ízben tartott népszerű felolvasást a földmívelés, állattenyésztés s egyéb gazdákát érdeklő tárgyról. A tanulságos felolvasásoknak mindég nagy közönsége volt, sőt egy nagyobb birtokos az összes cselédekét berendelte, hogy személyesen hallják az igazgató ur bölcs tanácsait.

— **Népkönyha megnyitása.** Debreczenben is van elég szegény éhező s a jótékony négyesületek a város segedelmével megnyitották az első népkonyhát, a hol ingyen, vagy tíz krajczárért a szegények jóízű ételt kaphatnak. Az első nap husleves és töltött káposzta került az asztalra, puha kenyérral. A megnyitáson többen voltak jelen. Az áldásos intézmény felállítására a jó szívek egyik diadala.

— **Üres állások.** A városnál egy rendőr fogalmazó és egy rendes irnoki állás van üresedésben. A pályázatot a főispán már kiírta s kétségtelen, hogy mind a két állásra igen sok lesz a pályázó. A márcziusi közgyűlésen résztvevő város-atyáknak lesz módjuk a válogatásban, egyelőre pedig az — oda ígérésben.

— **Az idők jele.** A szomorú idők még szomorubb jelensége, hogy a csapó-utcai bank zálogházának oly nagy mérvű az igénybe vétele, miszerint az oda fordulni akarók dolgát lehetetlen elintézni. Valóságos ostrom alatt áll az az intézmény, mely azt mutatja, hogy sok embernek kell rendezni a — szénáját!

— **A farsang.** Nagy érdeklődéssel és érthető kíváncsisággal néz a város közönsége a tisztviselő kör február elsején rendezendő álar-czos tánczvizalma elé. Régen volt városunkban ilyen érdekesnek ígérkező mulatság s a nagy és szakavatott rendezőség bizonyára olyanná teszi e vizalmat, a minőre kedves dolog ráemlékezni is, hát még — végig élvezni is!

— **Közvilágításunk** ügyeinek rendezése alkalmából a városi hatóság beszerezte a hazai városok világitási ügyének adatait, melyeket a tanács határozatából *Tikos Imre* mérnök összeállítván, kinyomatta. Roppant érdekes az a kis munka, melyből kitűnik, hogy 102 városban még petróleummal világitunk; gázzal 22 város, villanyal 23 város dícsékszik. Legolcsóbbnak látszik a villanyos. Az érdekes kis munka igen tanulmányos olvasmány.

— **Drága főkötő** birtokában van a „Csokennai kör“, melyet öv. *Komlóssy Imréné* urnó nagysága ajándékozott. Ezt a főkötőt gr. *Battlyány* *Lajosné* tiktak a debreczeni nők 1846-ban. Mikor az országos védegyelet debreczeni fiókja megalakult, — mtnt a magyar főkötő mintáját. Az első magyar miniszterelnök nevének drága főkötőjét most ajándékba kéri a fővárosi nőipariszkolai muzeumba, de a kör nem adja. Igen helyesen.

— **Az isteni Ilus Debreczenben.** *Pálma* *Ilka* (gr. *Kinczky Zdenkóné*) a már világszerte hírneves művésznő a vidéki nagyobb városokban hangversenyt rendezvén e hó 20-án nálunk is bemutatja magát. A kissé drága belépti díjak mellett is remélhető, hogy az „*isteni Ilka*“ telt terem közönségét fogja — meghódítani.

— **Eljegyzés.** Dr. *Altman Béla* városunk fiatal orvosa jegyet váltott *Mandel Szeréna* kis-asszonnyal. Gratulálunk.

— **A debreczeni** „Jogász és tisztviselői kör“ tánczestélyének elnöke értesíti a bálbizottság tagjait, hogy miután több oly fontos ügy tárgyalása miatt, mely egy heti halasztást nem tűr, de szombatra még teljesen elkészülve nem lehet, az e napra első rendes bizottsági ülést folyó hó 16-án vasárnap délután 5 órára kellett halasztani, — tudomásul venni sziveskedjenek.

— **A bál emléke.** A lezajlott idej jogász bál egyik bizonyára nagyon kedves emléke lesz az a jogász csárdás, melynek zenéjét *Uzonyi Géza*, szövegét pedig *Farkas Imre*, az előnyösen ismert jogász poéta írta. A szöveg így hangzik:

Barna kis lány ablakán  
Piros pünkösöd hajnalán  
Hajnálnál —  
Kivírt egy rózsaszál  
A rózsára odaszál — a  
Csalogány.  
Barna kis lány hallga:  
Belékezd egy dalba,  
Szereltem a nótája  
Barna kis lány rózsája  
Üzente.

Jogászfiu ablakán  
Édes nyári éjszakán  
Éjszakán.  
Kopogtat a csalogány  
Odaszáll, visszaszálló  
Csalogány.  
Jogász gyerek — hallga!  
Belekezd egy dalba  
Én is, én is szeretlek  
Soha el nem feledlek  
Édesem.

— **Szinészet.** A hét sajnós eseménye az volt, hogy *L. Komáromy Mariska* vendégzereplési elmaradtak a művésznő betegsége miatt. Erdekes meg az volt, hogy a művésznő szerepeit *F. Kál* *lai Lujza* vette át s olyan pompásan játszott, hogy a közönséget elragadta vele. Újdonság is volt a héten: „*Huszárosan*“ című operette, melynek szövegét *Rónaszéki Gusztáv*, zenéjét *Barna Izsó* írták. A debreczeni közönség nem lett volna hálátlan, ha az igazgató nem is mutatja be ezt a kis ártatlan jószágot. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül többek által hozzáértett azon kérelmet, hogy *Sziklay* tulzásainak igyekezzünk gátat vetni. Reméljük, hogy e sorok *Sziklait*, ki különben használható jó komikus, mérsékeltebb játékra ösztönzi. — „Az ember tragédiája“ — t pénteken adák szép díszletekkel, de nagyon mérsékelt művészi sikerrel, melyről jövő számunkban fogunk írni.

— **A jogász bál** e hó 8-án fényesen sikerült. Nem volt nagyon tulnépes, de a „*Bika*“ szálló nagy díszterme egészen megtelt a helybeli és vidéki közönséggel. Több mint 60 pár lejtette kivilágos kirviradig a táncokat és mindenki a legjobb emlékekkel távozott el onnan. A derék fiatal jogászok emberlül kitétek magokért. A következő báloknak nehéz és szép lesz ezzel a versenny!

— **Százéves szinészet.** Ez évben lesz 100 éve, hogy az első rendezett formájú szinársulat először játszott városunkban, a mostani vármegyei székház udvarán. Ez alkalmából ünnepségeket kívánt a város rendezni, de a „*Csokennai kör*“ legközelebbi gyűlésén azt jelentették, hogy ez ügyben nem történt semmi. A város már megnevezte kiküldötteit. Ugy tudjuk, hogy *Géresi Kálmán* főigazgató megírja a debreczeni szinészet száz éves történetét még szélesebb alapon, mint ahogy a város monografiája számára megírta. Diszleodás lesz a színházban, Erre alkalmi darabot is ír valaki. Jobb szeretőnk, ha a szinigazgató pályázatot hirdetne, mert a dicsőség elismert költőket is csábíthatna a pályázatra. A fő dolog pedig az, hogy el ne késsünk.

— **Gyászok.** *Kenderessy Lajos*, a városi nyomda legrégebbi betűszedője meghalt élte 70-ik évében. A derék öreg ur, ki a nyomdászat ügyének sok szolgálatot tett, lapunkhoz is közel állott, lévén ő sok ideig technikai munkása. Betöltötte tisztelet hiven, becsüllettel. Legyen áldás emlékein! — *Herczegh János* ev. ref. tanító kedves, hű neje élte 39-ik évében elhalt. — *Zsádszky Lászlóné* *Verecs* *Iлона* élte 23-ik évében jobb létre szenderült. Béke hamvaikra!

— **Nem lesz sertés-vásár** a mostani téli vásáron sem. Kiszámíthatatlan a kár mely ebből a nagy közönséget éri s kívánatos volna, ha valami utat és módot tudnának kitalálni arra nézve, hogy e kellemetlen helyzet mielőbb megváltozzék.

— **Hajdu-Böszörményben** a mult évben 1124 gyermek született és 650 egyén halt el. Így a szaporodás 474 lélek. — Ugyanott január elseje óta a *Fekete Miksa* jól szervezett szinársulata működik élénk műsorral. — A zóna és zászlók szövetkezet ott is megalakult. — *Potorán István* volt járásbíró, most már debreczeni kir. táblabíró tiszteletére e hó 10-én fényes búcsú-lakomát rendeztek. — A *Bocska* y szobor javára ma fényes komikus tánczestélyt rendez az ifjúság.

— **Rövid hírek.** Városi közgyűlés lesz e hó 27-én; melyet 30-án a félévi számonkérés szék fog követni. — A *Csokennai kör* választmányja elhatározta, hogy a főiskolai nyilvános olvasó-terem részére kért 2000 forint segély megadásáért illetékes körökben mozgalmat indít. — A jogászok vívőkört létesítenek és a tornaegyletben is megkezdődnek a vívási lecckek. — A hajdu megyei tanító *Gönczy*-egyesülete holnap (vasárnap), közgyűlést tart városunkban. — *Egy személy* vona t i koci városunk alatt kigyuladt. — *Törvény* s z e k ü n k n e l a t e l l e k k ö n y v é r t é k t ö r g a l m a s 14 millió forintot megközelítette. — *Ludvig* *Gyula* főrendiházi tag, m. á. v. igazgató elnök városunkban volt és megnézte az új gépjárató műhelyt. — *Csödök* *Guttman* *J.* cipész czég és *János* *Béla* fűszerkereskedő csödbe jutottak. — *Feldman* *Róza* nevű 14 éves szép leányka a nagyatyja házából eltűnt; a debreczeni szinársulat egyik ifju színésze lakásán azonban megtalálták. — *Bagamér* közeli községben a nép annyira forrong az adófizetésre való szoritás miatt, hogy fellázadt s városunkból egy század katonaság és 30 csendőr ment a rend helyreállítására végett. — *Erdélyi* *Károly*, a fővárosban tartózkodó debreczeni születésű festő és családja szörnyű nyomorban van; segedelmet kér a debreczeniektől. Lakik: *Budapest*, *Hunyadi-utca* 44. sz. a. — *Kecskés* *Károly* nevű asztalos segéd, a csak most eltemetett *Herczeg* *Jánosné* koszorú szalagjait elakrta lopni. Rajta vesztett. — *Csokennai kör* felolvasó gyűlése e hétről elmaradt. — A városi tanács színház átalakítását 44 ezer forint erejéig elrendeli. — A közvilágításra kiküldött bizottság az augsburgi légszuszgyár társaság régebben benyújtott ajánlatát kívánja elfogadtatni, a mely társaság részt sem vett a kitűzött pályázaton. — *Dr. Alt-*



# Leszállított árak.

Leltározás alkalmából az alant jegyzett árúkat e hó 10-dikétől tetemesen leszállított áron árulom ki.

Ugymint:

- 500 darab asztali készletek Fayansból és porcellánból.
- 200 darab thea, kávé, fekete kávé készletek Fayansból és porcellánból.
- 100 darab mosdó készlet porcellán-, Fayans- és zománcból.
- 300 darab álló- és függő-lámpák villany-égőkkel.
- Zománcozott főző-edények, fazekak.
- Zománcozott zsiros bodenok, Weidlingok.
- Czin, lemez vízfordók, dézsák, kúpák, öblögetők.

Evő eszközök, fa-, osont- és nickel-nyéllal. Eczet- és olaj-tartók.  
Dísz asztalok, oszlopok. Pálinka készletek.

Üveg készletek minden kivitelben.

**MENYASSZONYI KELENGYÉK.**

bevásárlásánál % -ot engedményezek. — Vidékre csomagolást nem számítok; úton történhető károkat megtérítek.

**Uj. PÁJER JÓZSEF**

Debreczen, Főpiacz.

(337.) 1—?

# Leszállított árak.

Elsőrangú hazai gyártmány.

Pontos cím:

**ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁR**

RÉSZVÉNY-TÁRSULAT BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedüli gazdasági gépgyára, mely a gazdálkodáshoz szükséges összes gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk! (289)10-10

Szeeskavagók. Morzsolók.

## PSERHOFER J. vértisztító lapdaesai,

„Zelött „Általános lapdaesok“ név alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csak-  
gyan alig létezik betegség, melyben ezen lapdaesok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyí-  
tották volna. Évtizedek óta ezen lapdaesok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család,  
melyben ezen kitűnő háziszorból készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen lapdaesok  
háziismerül ajánlottak minden oly bajknál, melyek a **rosz emésztésből és székrekedéstől** ered-  
nek; mint epe-zavarok, májhajok, kólika, vértelulások, aranyér, béltétlenség s hasonló  
betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **vérszegénység** s az abból  
eredő bajknál: így sápkórúal, idegességből származó felfűjásoknál stb. Ezen vértisztító lap-  
daesok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák, és ennek folytán még a  
leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők.

Ezen vértisztító lapdaesok csakis a **Pserhofer J.-féle az „Arany bródmali almához  
szimzett gyógyszer-tá-ban Bécsben, I. Singerstrasse 15. szám alatti** készítettnek valódi  
minőségben s egy 15 szem lapdaesot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz  
artalmaztatik, 1 ftr 25 kr., 2 csomag 2 ftr 30 kr., 3 csomag 3 ftr 35 kr., 4 csomag 4 ftr 40 kr.  
5 csomag 5 ftr 20 kr. és 10 csomag 9 ftr 20 kr. kerül.

NB Nagy elterjedésük következtében ezen lapdaesok a legkülönbözőbb nevek és alakok  
lalt utánoztatnak; ennek következtében kéritek csakis Pserhofer J.-féle vértisztító lapdaesokat  
követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. név-  
aláírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva

A számtalan hálaíratból, melyet a lapdaesok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb be-  
tegségek után egészségük visszanyeréséért hoztak hozzánk intéztek, ezen helyen csakis nehányat említenek  
ezen megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen lapdaesokat egyszer használta, meg vagyunk győ-  
ződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30 án. ban és vizkórságban, már életét is megunta, mely-  
Tisztelt Pserhofer ur! Legyen oly szives és küld- ről egyébként le is mondtól, midőn véletlenül egy  
jön nekem ismét 15 tekercset az ön felülmulhat- dobozt kapott az Ön kitűnő vértisztító lapdaesai-  
lan vértisztító lapdaesai- ból utánvétellel. Fogadja s azoknak állandó használata folytán tökéletesen  
ez uton is a legmélyebb köszönetemet lapdaesai kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinzeittel Josefa.  
csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal. Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márcz. 2.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. 12. Tekintete ur! Alulírott ismételtén kér 4 cso-  
magot az Ön valóban hasznos és kitűnő lapdaesai-  
ból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerése-  
met kifejezni ezen lapdaesok értéke felett s azokat  
a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek leg-  
melegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tet-  
szésszerűen használására Önt ezennel felhatalma-  
zom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia, 1886. okt. 8. T. Ur! Felkérem, miszerint az Ön vértisztító  
ezen lapdaesok engem is tökéletesen ki fognak lapdaesai-  
ból 1 csomagot 6 dobozzal küldeni szives-  
gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük kedjé- Csakis az Ön csodálatos lapdaesainak  
visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knifcz Teréz. köszönetem, hogy egy gyomorbeteg, mely engem  
öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen lapda-  
csok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn leg-  
forróbb köszönetemet kifejezem

Bécs-Ujhely, 1887. november 9. Mályen tisztelt Ur! A legforróbb köszönetemet  
mondom ezennel Önnek 60 éves nagynémom nevé-  
ben. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurul-  
tás miatt. Ezen lapdaesok általános használatára Önt ezennel felhatalma-  
zom. Teljes tisztelettel Zwickl Anna.

Bernhard-féle alpesifü ligueur. Bernhard Tannochinin hajkenőcs Pserhofer  
W. O.-tól Bregenzben, 1/1 üveg 2 ftr 60 kr J.-tól. Évek hosszu sora óta valamennyi haj-  
1/2 üveg 1 ftr 40 kr. 1/4 üveg 70 kr. növesztő szer között orvosok által a legjobbnak  
Amerikai köszvénykenőcs, gyors és elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelen-  
biztos hatásu, legjobb szer minden köszvényes és ezével 2 ftr.

csúszos bajok, u. m.: gerincz-agy-bántalom, tag-  
szaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fő-  
fájás, fülszaggatás stb. stb. ellen. 1 ftr 20 kr. **Általános tapasz Studel tanártól.** Útés  
Angol csodabalsam, Pserhofer J.- és szűrés által okozott sebeknél mérges dagana-  
tól, egy üveg 50 kr. tóknál, ujjkucakoz, sebes vagy gyuladt-mell, vagy  
más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva  
1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-tól. Évek **Általános tisztító-só Bullrich A. W.-tól**  
óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint Kitűnő háziszor a rossz emésztés minden követ-  
legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 kr. kezmenyei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomor-  
Bérmentve 65 kr. göres, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1  
csomag ára 1 ftr.

„Stoll“-féle Kolapraoportumok, kitűnő szer Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osz-  
gyomor- és bélbetegségeknek. trák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi  
Kola-elixir vagy bor, 1 liter 3 ftr, fél liter gyógszerészeti különlegességek raktáron vannak,  
1 ftr 60 kr, negyed liter 85 kr. és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón  
Golyva balsam, Pserhofer J.-tól, kitűnő megszerezhetnek Postai megrendelések a leggyor-  
szer golyva ellen 1 üveg 40 kr., bérmentes kül- sabban eszközölhetnek, ha apénzösszeg előrebekül-  
désel 65 kr. detik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.

**Élet-esszencia** (prágai csöppek), Pser- Valódiaknak csak azok tekinthetők, mely-  
hofer J.-tól, megromlott gyomor, rossz emésztés, nyek használati utasítása a Pserhofer J.  
és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi- névaláírással és minden egyes doboz fe-  
szer. 1 üvegcsével 22 kr., 12 üveg 2 ftr. dele ugyanazon aláírással vörös színben  
van ellátva.

**Ütífűedv,** Pserhofer J.-tól, egy általános ismert kitűnő háziszor hurut, rekedtség, görcsös  
köhögés stb. ellen. 1 üvegcske ára 50 kr. 2 üveg bérmentve 1 ftr 50 kr. **Védve védjegy által.** Védjegy utánzása szigoruan  
büntetettik.

**PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel.“**  
Bécs, I., Singerstrasse 15. (315) 5-6.

Százezrei a  
családoknak is szívesen  
előszeretettel  
naponta is



Éljen! éljen!

# Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babbávnak egészségre ártalmas alkotórészeitől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át főnöttek és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkitűnőbb pótléka a babbávnak, valamint ajánlásra legméltóbb vegyülete is annak. Tekintettel az egészségre és takarékosságra, a valódi Kathreiner-kávé kőből egy háztartásból sem szabad hiányoznia. Óvja az értéktelen utánzatoktól.

Debreczen szab. kir. város Tanácsától.

80.  
1898.

## Tenyészbikák és lovak eladása.

A Debreczen szab. kir. város gazdasági törzsgyűléséből kiselejtezt és számfelletti bikák, valamint a városi fogatokból kiselejtezt és számfelletti lovak eladatása a városi Tanács által elrendeltetvén, erről a venni kívánók azzal értesítettek, hogy a lovak eladása az országos baromvásár alkalmával f. 1898 január hó 16-kán, a bikák eladása január hó 17-kén az országos baromvásár-téren, mindenkor d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen fog eszközöltetni.

Debreczen, 1898 január hó 10.

(336.) 1-1.

**A városi Tanács.**